

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVII. бр. 146 (1595)

В. Търново, вторник, 5 декември 1961 г.

Цена 20 ст.

Рамо до рамо с великата партия на безсмъртния Ленин!

С пълно единодушие

С горещо одобрение, пълна подкрепа и дълбоко удовлетворение комунистите и всички трудещи се от Великотърновски окръг посрещат доклада на другаря Тодор Живков и резолюцията на Ноемврийския пленум на Централния комитет на Партията във връзка с работата на Двдесет и втория конгрес на КПСС и поуките от него за Българската комунистическа партия.

Всички ред от доклада и резолюцията са пропий с ленинска прозорливост и прямота. В тях е отразена още веднъж марксистко-ленинската зрялост на нашата славна Българска комунистическа партия, нейната твърда решимост да върви по изпитания ленински път, винаги и при всички обстоятелства рамо до рамо с великата Комунистическа партия на Съветския съюз.

Историческото значение на Двдесет и втория конгрес на КПСС — се казва в резолюцията — се състои преди всичко в това, че той утвърди новата програма на партията, определи главните задачи и основните етапи на комунистическото строителство в СССР, откри пред цялото човечество ясни и светли перспективи за преминаване към най-съвършенното и хуманно общество — комунизма, на знамето на което ясно блестят думите: „Мир, Труд, Свобода, Равенство, Братство и Цялост за всички народи“.

Програмата на КПСС Българската комунистическа партия възприема като своя програма, като ръководство за действие, защото в нея са възлестени жизнените интереси и най-възвишените идеали и мечти и на българските комунисти и целия български народ.

Двдесет и втория конгрес на КПСС беше ярка манифестация на единството и силността на КПСС и цялото световно комунистическо движение върху принципите на марксистко-ленинизма. Конгресът на КПСС беше триумф на ленинската генерална линия, начертана на XX конгрес на КПСС. Като отчете големите успехи на съветските хора във всички области на живота, като посочи пътищата и средствата за изграждането на комунизма в Съветския съюз, Двдесет и втория конгрес още веднъж ясно разкри вредните последици от култа към личността на Сталин и дейността на антипартийната група — Молотов, Каганович, Маленков. Решенията на Конгреса в тази насока имат принципиално значение за всички марксистко-ленински партии.

Българската комунистическа партия с пълно единодушие възприе работата на Конгреса в това отношение като пълно правилна. Ноемврийският пленум на Централния комитет на Партията направи конкретни изводи, постави нови задачи.

Комунистите и всички трудещи се в окръга, сплотени около Централния комитет на Партията, с нови сили ще се залавят на енергична работа за продължаване на последните от култа към личността докрай. Те осъждат сегашното поведение на ръководството на Албанската партия на труда и издигат още по-високо знамето на пролетарския интернационализъм, знамето на българо-съветската дружба.

Ноемврийският пленум отчете, че борбата срещу култа към личността на др. Вълко Червенков започнал след Априлския пленум на Партията (1956 г.), доведе до господство и укрепване на ленинските принципи на ръководство и ленинските норми на партийен живот. Набелязаните мерки за продължаване на порочните методи на работа и ръководство, свързани с култа към личността на Сталин, доведоха до утвърждаването на колективността като основен метод на ръководство, до разширяване на вътрешнопартийната демокрация и подобряване на връзките на Партията с масите.

Успехите на нашия народ в по-нататъшната индустриализация на страната, в развитието и укрепването на селското стопанство, разцветът на социалистическата култура и наука ясно потвърждават правилността на партийната политика и практика за провеждане линията на XX конгрес и в живота на нашата партия. С извършеното преустройство в държавното и стопанско ръководство, с преодоляване на вредните последици от култа към личността, партийните организации се превърнаха в действителни самодейни органи. Партийното ръководство във всички сектори на стопанския и обществен живот става по-конкретно, вещо и оперативно.

Проведените пленуми и съвещания в Централния комитет на Партията след Априлския пленум и Седмия конгрес и особено Мартенското съвещание и Априлският и Августовският пленуми на Централния комитет от 1961 г. издигнаха на още по-висок

етап социалистическото съревнование, гласаха напред силите на народа за икономически разцвет на социалистическото ни Отечество. Вниманието на Партията и трудещите се съсредоточиха към решаване на производствени проблеми, прогрес, себестойността и качеството на продукцията, проблемите, които бяха и в центъра на вниманието на XXII конгрес.

В тези дни, когато трудещите се от нашия окръг изучават материалите на XXII конгрес на КПСС и доклада на другаря Тодор Живков и резолюцията на Ноемврийския пленум на Централния комитет с още по-голяма сила се разгаря съревнованието за изпълнение и преизпълнение на плана за 1961 година по всички показатели, за образцова подготовка за преизпълнението на плана за 1962 година.

С повишаване на личната отговорност, чрез строго спазване на държавната и партийната дисциплина, чрез разгръщане на творческата инициатива на трудещите се за максимално използване на резервите, в името на светлите перспективи, Партията признава работниците, кооператорите — целият български народ на съревнование в чест на Осмия конгрес, за нови победи в социалистическото строителство, към нови завоевания за благото на Родната.

Успехи в изкупуването

Досега окръгът преизпълни с 48 тона плана за изкупуването на пшеница и ръж, а за зърнено-фуражните култури със 141 тона.

На първо място в изпълнение на договорните задължения към държавата е ТКЗС в с. Страхилово. Преизпълнение вече дават и стопанствата в Павликени, Сухиндол, Обединение, а за някои култури и Ореш. П. Тръмбеш, Върбовка.

До 1 декември е изпълнен и план-графикът за изкупуването на месото.

По изкупуването на яйцата от населението на първо място е Сухиндол. За единадесет месеца на годината Потребителната кооперация в селото предаде 192 000 яйца повече, 23 000 яйца над плана вече предаде и с. Овча могила. В изкупуването на яйцата от личните домакинства най-добри резултати има „Наркооп“ в гр. В. Търново и Потребителната кооперация в с. Самоводене.

Достойни за тази отговорна и благородна мисия! Опитен генерал, горещ и безстрашен в бой, разулмен възпитател на своите подчинени, Лев Михайлович Доватор олицетворяваше в себе си образа на комунист — военачалник. Войниците и офицерите обичаха своя командир с онай мъжественост и силна любов, която се режда в боя, когато техният командир дели с тях всички трудности на фронтния живот.

И колкото по-напредната и по-остра ставаха борбата с противника, колкото повече тя изискваше сили, упорство и стойност от войните от всички степени и родове войска, толкова повече Доватор предаваше значение на политико-възпитателната работа в своите войски и сред населението на ония места, където преминаваше неговият корпус. Комунистическият възпитание духовно закаляваше неговите войни; то им помагаше да преодоляват всякакви трудности и да запазват бодрост и мъжество даже в най-тежката обстановка, окриляше неутомимата им вяра в победата над заклетия враг.

Простите му и убедителни думи винаги намираха достъп до съзнанието и чувствата на подчинените, укрепваха войската дисциплина и реда, повишаваха боеспособността на частите.

Външно Доватор не се отделише с нищо особено. Беше му чужда всяка престореност, той не можеше да търпи ония, които се опитваха някак да излъжат от общата маса, да подчертаят своето превъзходство, своята власт. Той винаги се стремеше да бъде там, където положението беше особено тежко.

С каква съдърност и топлота Доватор се отнасяше към комисарите и политическите работници, към редовите комунисти! Възхитяваше се от тяхната бойна храброст и военно майсторство. Той в цялата си работа се опираше на активната помощ на партийните и комсомолските организации, разбирайки, че високити морален дух на войните е едно от най-важните условия за победа над врага.

Ето защо войниците и офицерите, комунисти и безпартийни бяха проникнати от уважение към него, търсеха го за съвет, без да се колебаят да изпълняват бойните му заповеди, даже ако това беше свързано със самопожертвование.

Случи се така, че комисарските обязанности ме заведе

Годишният план е изпълнен

Още не е изтекъл декември, а годината вече отсари за редица промишлени предприятия. Ето и вчера от 3 горноотраховски предприятия „Буковец“, „Мизия“ и „Металдургия“ ни съобщават не само за успешното приключване на производствената програма, но и за забързани крачки в 1962 година.

До началото на декември трите предприятия дадоха на народното стопанство продукция за десетина милиона лева, голяма част от която е надпланова. Само колективът на металообработващото предприятие „Металдургия“ произведе

в повече 685 гробни овоци пръскачки, 13 копно-возими самопомпещи се пръскачки, резервни части за 1 649 000 лева и други.

Колективът на Завода за стругобетон — Свищов работва пред Партията и народа, годишният план е изпълнен. Произведени са стругобетонни траверси и други бетонови изделия за около 11 309 000 лева.

Голям дял в тази победа има смяна „Г“ с началник Христо Никиторов и бригадир

Димитър Стефанов. На 27 ноември за първи път тя постигна проектната мощност и произведе за осем часа 230 стругобетонни траверси.

Н. Филипов

В Промкомбинат „1 Май“ — П. Тръмбеш работят млад и ентусиазирани работници. Това особено добре проявява в борбата за изпълнение на плана. Предприемците още на 20 ноември изпълниха своя годишен план по обем и по производителност на труда.

Д. Великова

Основният закон

Преди четирнадесет години, на 4 декември 1947 година по еднодушната воля на целия български народ влезе в сила Конституцията на Народна република България — основният закон на нашата народнодемократична държава.

Конституцията утвърди вековните мечти на народа — да живее и твори свободно, в братска дружба със своя по-голям брат и двоен освободител — великия Съветски съюз.

Изминатият период след победата на социалистическата революция у нас и големите успехи, които постигнахме, през последните години и особено след Априлския пленум 1956 г., разкриват неизмеримите резерви на социалистическото народно стопанство. Те ясно потвърждават възможността силата на конституционните принципи и несправимото превъзходство на социалистическия обществен строй пред буржоазния.

Постиженията в народното стопанство, създадоха сигурна база за повишаване на постоянно растящите материални и културни нужди на народа. Те допринесоха за по-нататъшното развитие на социалистическата демокрация. Извършеното преустройство в ръководството на държавния и стопанския живот на страната още повече засили непосредствено участие на трудещите се в държавното управление и разшири ролята на обществените организации.

Ето защо спазването на социалистическата законност и установяването на комунистически морал е върховен дълг на всеки гражданин.

Днес е Денят и на Съветската конституция — първостепенният на всички конституции от социалистически тип, конституцията на победилния социализъм и строящия се комунизъм.

Вържени с историческите решения на XXII конгрес на КПСС и Ноемврийския пленум на ЦК на БКП, сега повече от всякога въздаме своето и на цялото човечество бъдеще — комунизма.

Идеите на новата програма на КПСС, на всеобещаващата сила на комунизма, бедоносно шествуват по цялата планета. Те са наши идеи, наша програма.

В името на тези идеи трудещите се от нашия окръг под изпитаното ръководство на Централния комитет на Партията и развитото знаме на републиката и Народната конституция дават своя дял за изграждането на социализма и комунизма. Те успешно изпълняват плана за 1961 година и сега се подготвят за изпълнението на производствената програма за 1962 година.

М. Марчева

От Обществения редакция на в. „Борба“ гр. Свищов

ДЕЛО НА УПОРИТ ТРУД

Пред колектива на машинно-тракторната станция в Ресен тази година бе поставена задачата да извърши различни селскостопански работи, равняващи се на 810 000 декара мека оран, като снижи себестойността на всеки декар с 0,75 лева в сравнение с миналата година.

Сериозността на задачите подтигна механизаторите към упорита работа още в началото на годината. Голямо внимание те отделиха на комплексната механизация при отглеждането на различните селскостопански култури. По този начин те обработаха 6 475 декара царевица, 2 000 декара слънчоглед, 3 500 декара захарно цвекло, 2 000 декара памук. До голяма степен бяха механизирани процесите в лозята и зеленчуковите градини. В резултат на това добивите от тези култури се по-

вишиха, а себестойността се снижи чувствително.

Широко приложение в станцията намери почитът на полско-механизаторите механизатори за работа на високи скорости. Повечето от трактористите на средните колесни трактори работеха на четвърта и пета скорост, което силно увеличи производителността на машините.

Като завършек на упоритата работа на целия колектив дойде изпълнението на производствената програма за един месец. До края на годината. Вместо предвидените 810 000 декара мека оран са извършени 815 000. Механизаторите работят за още по-голямо преизпълнение на плана до края на месец декември.

В. Грозданов

гл. агроном на МТС — Ресен

Помощта на селскостопанската авиация

От няколко дни кооператорите от с. Овча могила успешно подхранват есенните посеви с изкуствени торове.

За ускоряване на торенето в помощ на стопанството дойде селскостопанската авиация в Горна Сряховица. Благодарение на добрата организация, която се създаде по снабдяването на самолета с изкуствени торове, само за

еден ден бяха наторени 2 200 декара есенни посеви на бригадата на Параскева Ангелова. Разпръснати са 22 тона амониева селитра, което прави по 10 кг средно на декар.

Самолетното подхранване ще продължи няколко дни на есенните посеви и на другите бригади.

П. Панчев, дописник

ЛЕТОПИС НА НЕЗАБРАВИМИТЕ ДНИ

ВЕЛИКАТА БИТКА ПОД МОСКВА

На 6 декември 1961 година Съветският народ отбелязва двадесетгодишнината от великата битка под Москва. Тази битка влезе в историята като решаваша и преломно събитие на първата година от Великата отечествена война, оказала значително влияние за сплотяване на народите от Европа и Азия против угрозата от фашистко поробване.

Цялата страна, всички народи на Съветския съюз, начело с великия руски народ, взеха тогава горещо участие в защитата на своята столица от фашистките поробители. По зова на Комунистическата партия от всички краища към Москва бързаха резерви и попълнения от Урал — ешалони с танкове, артилерия, боеприпаси; от Закавказието — бензин и нефт; от Сибир и Средна Азия — продоволствие и обмундиране.

Сред ония части и съединения на Съветската армия, които заминаваха Москва, бяха и войните от 2-ри гвардейски кавалерийски корпус, начело с Героя на Съветския съюз генерал-майор Л. М. Доватор.

Този корпус се отличил още в самото начало на Великата

отечествена война. Той смело действувал в рейд в тила на фашистите в Смоленск. От уста на уста се предаваха тогава легенди за мъжеството и героизмът на войните — догатори.

Сам генерал Доватор вършеше наистина чудеса на храброст, ловко маневрирайки, смело и решително обкръжавайки вражески гарнизони и нанасяйки им сътрясателни удари, той сам бе неуловим.

Не заради никакво кавалерийско увлечение водеше Доватор своите бойни полкове в дълбокия тил на врага, а в името на любовта си към Родината, в името на справедливото възмездие над фашистите, което народите от цял свят очакваха.

Говорейки пред своите подчинени в боевете за Москва, Доватор казваше: „На нас гледат целият свят, на нашата сила, която трябва да унищожи цялата фашистка завоевателна машина. На нас гледат поробените народи на Европа, попинали под фашистко иго, като на свои избавители. Велика освободителна мисия се падна на съветските войни. Да възвез-

достоини за тази отговорна и благородна мисия!“

Опитен генерал, горещ и безстрашен в бой, разулмен възпитател на своите подчинени, Лев Михайлович Доватор олицетворяваше в себе си образа на комунист — военачалник. Войниците и офицерите обичаха своя командир с онай мъжественост и силна любов, която се режда в боя, когато техният командир дели с тях всички трудности на фронтния живот.

И колкото по-напредната и по-остра ставаха борбата с противника, колкото повече тя изискваше сили, упорство и стойност от войните от всички степени и родове войска, толкова повече Доватор предаваше значение на политико-възпитателната работа в своите войски и сред населението на ония места, където преминаваше неговият корпус. Комунистическият възпитание духовно закаляваше неговите войни; то им помагаше да преодоляват всякакви трудности и да запазват бодрост и мъжество даже в най-тежката обстановка, окриляше неутомимата им вяра в победата над заклетия враг.

Простите му и убедителни думи винаги намираха достъп до съзнанието и чувствата на подчинените, укрепваха войската дисциплина и реда, повишаваха боеспособността на частите.

Външно Доватор не се отделише с нищо особено. Беше му чужда всяка престореност, той не можеше да търпи ония, които се опитваха някак да излъжат от общата маса, да подчертаят своето превъзходство, своята власт. Той винаги се стремеше да бъде там, където положението беше особено тежко.

С каква съдърност и топлота Доватор се отнасяше към комисарите и политическите работници, към редовите комунисти! Възхитяваше се от тяхната бойна храброст и военно майсторство. Той в цялата си работа се опираше на активната помощ на партийните и комсомолските организации, разбирайки, че високити морален дух на войните е едно от най-важните условия за победа над врага.

Ето защо войниците и офицерите, комунисти и безпартийни бяха проникнати от уважение към него, търсеха го за съвет, без да се колебаят да изпълняват бойните му заповеди, даже ако това беше свързано със самопожертвование.

Случи се така, че комисарските обязанности ме заведе

доха в ония дни в корпуса на Доватор.

Спомням си беше в края на деня. Смячаше се. Бъх въздуха кръваха бели пухести снежинки, предвестници на настъпващата зима. Първият студ скоча разкисналата се от обилните есенни дъждове земя. Вятърът лениво сричаше от твъретата покритите с позлата листа и ги гонеше далече в заснежените полета. Строиците в две колони покрай улицата, бели руски брезинки, платейки се от вятъра, сякаш си шепнеха нещо. Високо в небето плуваха оловни облаци, от време на време осветявани от прожекторите или от разирните на зенитни снаряди.

Не далече от селото се чуваха глухо автоматични изстрели. Стреляха изумелите от страха фризове. Ту тук, ту там по пътя се търнаха труповете на убити немци, подбити оръдия, минохвъргачки и автомобили. Като островчета стояха догарящи вражески танкове, гърлата на които бяха устремено на изток към Москва, без обаче да стигнат до нея.

До самото село догонихме колона пленени немци, съпроводени от казани — догатори. Фризове вървяха унили, мъжличиви и почти всички убити в одеяла или в попоми. Гледайки ги, Доватор, отпуснал издътата, с някакъв особено тържествен напев проговори:

Артилерията поддържа с огън войските от Западния фронт преминали в контранастижение (декември 1941 год.)

вори.

„Россия! Сяно нам оно. То мля мляло, родное. Оно во праке огневое. Дъл нас надеждою полно...“

— Откъде взе тези думи, Лев Михайлович? — запитах го аз.

— Това са думи на Иван Вазов, класика на българската литература. Но как ни са били те, сега, в дните на войната! Заехме селото, Влязохме в нея. Аз поставих своята полва чанта на масата, после извадих от нея пакет.

Като видя у мен пакет с воюсчен печат Доватор стана и, както това беше в дните на нашето учение във Военната академия „М. Ф. Фрунзе“, ме прегърна през рамо.

— Идо за бумажина, комисарю? — запита той.

— От щаба на Пета армия

на генерал-лейтенант Говоров, където е придален твой корпус, — отговорих аз. — Със своя корпус ще пазим от хитлеристите вратата на Москва.

— Да, това е вярно! — едновременно каза и Говоров. — За тази земя нашите прадеди не жалиха своя живот през 1812 година, когато отбиха нашествието на френските поробители, възглавявани от Наполеон. Войните на Кутузов живеят и сега в нашите сърца, възбуждайки ни на подвизи в името на Родната. Няма да дадем на врага Москва, не!

Седнах до печката, при която беше приятно да се грее и да слушам пуканите в птамяна гърна, ние за мигновено мигновение се замислихме. И в тази минута Доватор ми се

(Следва на 2 стр.)

Хората станаха други

Така след военно-фашисткия преврат през 1934 година по

Те развиха голяма културно-масова работа. Връзките на партийните организации между двете села се засилиха. Заче-

Но още по-добри отношения между двете села настъпиха след обединяването им в едно ТКЗС. Благодарение на голямото трудолюбие на кооператорите и добрата организация и през трите последни години заплащането на трудодея е над 20 лева.

На снимката: В щаба на Доброволния отряд в гр. Г. Оряховица. Част от п трупните двойки и дежурният по щаб Никола Конаров и зам. началникът на щаба Иван Кривов разменят мисли по предстоящото дежурство

ОЩНИК

Членовете на комисията сътрудниците оказват и ра помощ за подкреждането на домовете, венн за образцови и на които имат условия да бт такива

В някои от сътрудниците създаде такава дисциплина, чувство на отговорност, че те чакаят насрочено съвещания, търсят председателя на комитията и докладват за констатираните нередности веднъж. Така например сътрудниците установява, че закупите са слаботе, че всеки гражданин ги пипа и избира, колкото мляко се насипва в добре измити съдове, превзема и обличена непривично, председателят на комитията отиде веднага на място, се вземаха мерки да не повторят това.

Много и разностранни
задачите на постоянната ко

сия по народно здраве и всичките са достатъчно обнати. Съвместната работна останалите комисии все още

е достатъчна.

Но правим всичко, за да
де комисията ценен, акти
помощник на съвета, да с
родният ни град по-хубав.

Н. Йосифо

ПОДСЕДЯТЕЛЯ НА
ПОСТОЯННАТА КОМ

септември 1941 година)

ние генерал-майор Д. М. Ватор, премина в олемя и ден път на войната. Възгън в бой през юли 1941 диня в Смоленск, той по завърши войната на брете на река Елба, взема активно участие в Берлинска операция. Заедно с корпус и неговите воини да продължително време беша авторът на тези редове — местни командири по тила. 2-ри гвардески Пומרански Чехеноваден и на о

„Суворов“ кавалерийски
кус. И беше свидетел на
го бойни дела и подвизи
Доватор, за които съчета
свой дълг, макар и накра
да разкаже на читателите
вестник „Борба“.

Отдавна утихна оръдей
напонада, заздравяха воен
рани, възстановени са гр
вете и селата, заводите и з
риките, разрушени и изго
вазили.

Много вече и е забрав
Но никога нито нашият на
нито българските братя не

и- забравят за ония, които
на наха за щастието на труд
народ за делото на комуни

Г. ТОЛОКОЛНИКО
полковник от запаса

Трябва по-голямо
раздвижване

До 25 ноември окръгът събра и предаде 7020 кг мекани отпадъци по долготелния план. Събраното количество мекани е без да са се раздвижвали всички селища. Това обстоятелство говори, че в окръга има възможност и трябва да се направи всичко, за да се осигури изпълнението на долготелния план от 20 тона.

Необяснимо е обаче безразличията към акцията на някои селища, като тия в Бяла черква, Върбоска и др. Тук не е събран нито килограм. Другите тук еднат ръце и казват: „Няма!“, всичко било събрано през миналата година. А нима положението в Михалици е друго? Но в района на този съвет само в Лесичери за няколко дена можаха да съберат 60 килограма.

Работата е да организират в Бяла черква и Върбоска развита само на учениците и на закупените от представителствата на вторични суровини. Приблизително такава е положението и в Кесарево, Дюлюница.

Още нищо не е направено и в Елена.

Трябва по-голямо раздвижване от страна на комитетите на Отговорния фронт, потребителните кооперации, съветите. Така по състав в Павликени, където днес ще се обходи четвърти квартал, а утре втори и трети.

Потръгва работата и в Търновски район, където при план 4500 кг досега изпълнението на задачите е близо 50 на сто. Редна съвети и тук все още не са предали нито килограм, но мерки се вземат и в близки дни положението ще се измени.

Трябва по-голямо раздвижване!

МЕСЕЦ НА ОВОШНАТА ГРАДИНА

ЗА ДА ИМА ПОВЕЧЕ ПЛОДОВЕ

Есенно-зимния период предлава добри условия за работа в овощните градини. Сега по-голяма част от кооператорите в нашето стопанство са свободни и това позволява те да насочат цялото си внимание към овощарството. Традиция е при нас през есента, след листопада овощните дръвчета да се почистват от изсушени и струпени клонови, да се варосат стъблата им, а младите дръвчета да се убилят със съответни средства или царевични стъбла за предпазване от гризачи. Нашите овощни градини заемат 1212 декара. Застъпени са много и разнообразни видове и сортове круши, ябълки, черешни и други, които идват от обстоятелството, че ние сами си произвеждаме посадъчния материал.

Твърде голямо внимание отдаваме през последните години на единичните насаждения. Досега са засадени над 13 500 единични дръвчета. Всички плодове са очертани от грайфитни насаждения. Край каналите сме засадили

орехи, вишни, ябълки. Овощарските бригади полагат големи грижи за тях. В настоящия момент всички са варосани и обвити със царевични стъбла. Окопана е и почвата около дръвчетата.

Кооператорите знаят, че за получаване на добра плодородност през следващата година изключително значение имат грижите за опазване на дръвчетата от болести и вредители. Затова без отлагане овощарите от Дъсют почистват всички гизда на бялата овощна пеперуда, яйцата пръстенотворката и гъбоотворката и ги изгориха. Засадено с това се извършва и есенна дълбока оран. Вече са извършени на подходяща дълбочина половината от овощните градини. В момента се пръскаат овощните дръвчета в Паскалевиц.

След няколко дни ще започнем и засаждането на нови градини. Местата са ригловани и подравнени. Сега се правят маркиране. И. Димчев

гл. агроном ТКЗС — Дъсют

За кога се чака?

Пленумът на ЦК на БКП кога въпросите на селското стопанство постави като основна задача системно да се развират механизацията в селското стопанство. Така ще се облекчи трудът на кооператорите и работниците от ДЗС, ще се повиши неговата производителност и ще се посвети селскостопанската продукция. Затова трябва максимално да се използва наличната техника, и особено пък тази, която сега се въвежда и се харчат огромни средства.

Но не малко скъпи машини, навън са доинте агрегати и досега не работят. Ето вече две години в Държавното земледельско стопанство в Горна Орляховица се строи доинта зала „Рибена кост“, за която са изразходвани близо 250 000 лева. През 1960 година тя не можа да се довърши. Но всичко, което трябва да се направи, бе готово още през миналата година. Специално техническо лице при Управление ДЗС — извърши последния монтаж и залата бе изпробвана. Увериха се всички, че може да се работи. От стопанството бяха изпратени и двама работници до края на практическите курсове по усвояване на механизацията на механизичното доене в ДЗС „Александър Стамболийски“ край Пловдив.

По какво излезе? Вместо да се привикват една след друга отделните групи кравки към механизичното доене, то стана обратното. Всичко вървеше по старому. Дори се намери време да се извърши монтаж на

около залата, да се инсталират водопроводни корита хранилки, ясли, навеси и други приспособления и чак тогава да се започне доинният процес в залата.

Но ето и тези изисквания отдавна са готови и все пак не се започва работа. Чака се мисли за Новата година за да вървят работите на чисто и с успех. А нима не може досега на малки групи да се доят кравките? Хората да мислят за подготовителна работа, да свикнат на техниката в залата? Нищо не пречеше да бъде така. Но види се ръководството на стопанството забрави решението на балансовата комисия при Управление ДЗС, което го задължаваше до първи май да започне доенето в залата. Забрави се, че на тази основна механизация се разчиташе за повишаване производителността на труда във фермата, за снижаване себестойността на млякото и осигуряване по-висока печалба.

През годината група специалисти и работници от стопанството посетиха редица чужди кооперативи в страната за обмяна на опит. Посетени бяха и стопанствата във Вълчедръм, Слатина, ДЗС в Бургас и Варна, където хората видяха големите успехи в механизацията и обработката на грубите фуражи. Решено бе да се направят фуражни кухни във фермата. Тези фуражни кухни в Централното стопанство. Но ето, че оттогава мина доста време, а фуражните кухни не са изградени.

Опазването на новородените телета — важна задача през зимния сезон

Последните няколко години с настъпване на зимните и ранните пролетни месеци в редица стопанства на окръга, голяма част от новородените телета заболяват масово от така наречената конституционална диспсия — тежко перикутно, незаразно разстройство на храносмилателния апарат. Заболяването винаги започва със силна, профузна диария и настъпва най-често в първите дни след раждането, като в някои случаи диарията се явява и преди първото хранене. Заболяването започва внезапно, с нормална телесна температура, като общото състояние на телетата още в първите часове на заболяването бързо се влошава. Апетитът намалява и напълно изчезва. Диарията бързо довежда организма до кидратация, токсикоза и смърт. В някои стопанства, като в с. Недаи, Асеново, Бяла черква, Дъсют и др. през миналата зима повече от половината от новородените телета заболяха и стопанствата понесоха доста загуби.

От досегашните наши проучвания и опити се вижда, че причината за заболяването се крие преди всичко в неправилното и недостатъчно хранене на бременните кравки, особено във втората половина на бременността. То се появява в тия стопанства, където високорепродуктивните бременни кравки, особено в сухостойния период, се хранят преди всичко с големи количества сенаж и цвеклени резани, които не осигуряват на организма необходимите количества белтъчини, минерални соли и витамини. Такова хранене води до нарушаване нормалното развитие на плода и до раждане недостатъчно физиологически животи телета. Освен това за помяната на това заболяване допринася често пъти и недоведената организация на храненето и

глеждането на новородените телета. Извънредно много спомоща за появата на диарията наскоро след раждането недостатъчната хигиена при раждането, а особено захранването в обора, където захранване с коластра, нередовното и през големи интервали хранене (сутрин и чак вечер) на новородените телета в първите дни.

Тъй като развитието на заболяването е много бързо, а лекуването трудно и често пъти нерезултатно, мерките за борба с това опасно заболяване трябва да се насочат преди всичко към предотвратяване на телетата, като се обърне особено внимание на режима на храненето и гледане на бременните кравки и новородените телета. Изисква се всички бременни кравки да се поставят на строг отчет и в последните 2 месеца до бременността, ако е възможно, да се обособят в отделни групи. В даждбата им трябва да се включи от 6 до 8 кг качествено ливадно, люцерново или фиево сено, 2-3 кг концентратен фураж, от който поне 1 кг пшенични трици или комбинация фураж, в които непременно се включват минерални добавки, а в продължение на 7-8 дни подред се дава и по 50-60 гр рибено масло. Не по-късно от 20 дена преди отелването бременните кравки се инжектират с по 5 милиона единици витамин Д2, рибено масло или инфадин. Където има възможност, добре е да се облъчат с кварцова лампа.

Задължително е във всяко стопанство да се обаведат родилно помещение или бокс, като се осигурят необходимите хигиени условия.

Първото захранване на новородените телета с коластра да става не по-късно от 30-60 минути след раждането. Първата даждба коластра да бъде не по-голяма от 800-1000 грама и към нея непременно да се прибавят 2-3 таблетки биомицин, 2 кокоши яйца и 50 гр. кисело мляко, добре разбити предварително. Биомини-

дава в необработен вид на животните, поради което повече се разхождат и разпихават. А главният зоотехник изчисли, че до новата реколта на стопанството не достига повече от 250 тона сено. Нима това не стряска ръководството на стопанството? Коляното и да са хубавите дни до края на годината, зимата все пак ще дойде и постави на тясно всеки ръководител. За кога се чака? На този въпрос трябва да отговорят сега ръководителите на стопанството.

И. Г.

Трактористът Тодор Ковачев от МТС — П. Тримбев, работещ по оловките на кооперативната стопанства в с. Ов. Илиянци

ПО ПОЧИНА НА ЛЕНИНГРАДЦИ

„Всеки жилищен блок да се предава с гаранционен паспорт“ — под този лозунг работят бригадите на Иван Генев, Георги Борисов и Владо Гатев от Свищовски строителен район. Това е по примера на ленинградските строители. Бригадите, работещи по този начин, предават жилищните сгради с гаранционен паспорт. И, ако в разстояние на 6-8 месеца след предаването на обекта се появят дефекти, работниците от бригадата са задължени да ги поправят за своя сметка. Това е израз на високо съзнание и комунистически морал на строителните работници, възпитавани в бригадите за комунистически труд.

Починаят на ленинградци и починат за високо качество на строително-монтажните работи.

Още в началото на годината наред с организационно-техническите мероприятия за предсрочно изпълнение на плана по всички показатели бяха наредени и конкретни мероприятия за подобряване качеството на строителните работи. Изградени бяха комисии по обектите и към района, които ежесечно проверяваха качеството на строителните работи. Провеждаха се съвещания с работниците по обекти и редица срещи за обмяна на положителния опит. В резултат на това на голяма част от обектите се постигна добро качество. Така например обект „Складове за готова продукция при ДКК „Република“, „Завода за бетонови изделия“ и разширението на ДИП „Дунав“ се предадоха при много добро качество. Така почина на ленинградските строители се яви като ново, особено важно мероприятие за нашите строителни колективи.

Ръководството на района, съвместно с профкомитета през месец август разгледа

този почин и реши да го приложи за всички жилищни обекти. До края на месец август той беше разгледан и разяснен пред бригадите-строителите обекти. Пощенна се с голям интерес от работниците.

Първи, които решиха да го приложат, това са бригадите на Иван Генев, Георги Борисов и Владо Гатев — носители на званieto „Бригади за комунистически труд“.

Резултатите от тяхната работа радват. Минари и незавършили обектите си, строителните работи са много добри.

Примерът на ленинградските бригади по този почин се подема и от строителите на Христо Иорданов и Дечидо Ченков.

През 1962 година ще бъдат завършени и предадени с гаранционен паспорт редица жилищни кооперации, като „Ракета“, „Чайка“, „Гатари“ и други.

Разбирайки добре положителните резултати от приложението на почина на ленинградските строители, инженерно-техническите работници от района посеща задължение да оказват конкретна техническа помощ на бригадите, подписали гаранционни задължения. Те ще направят всичко възможно за постигане на високо качество на строително-монтажните работи и предаване на обектите без дефекти. Качествената комисия при района, която се оглавява от главния инженер, също ще задължи да контролира и държи на близък отчет работата на бригадите, работещи по почина.

Колективът на Свищовския строителен район ще разширява успехите си и ще множи редиците на строителните бригади, които работят по почина на ленинградските строители.

Христо ПЕТРОВ,

началник на строителния и гр. Свищов

ПОЛИРОВАЧИТЕ ОТ ВТОРИ ЦЕХ

Тихо, тихо тихо е в полироно отделение на втория цех на фабрика „Победа“ —

В. Търново. Че даже чуваш долу как Янтра шуми на големия завои край „Боруна“, току-що проваря под Стамболиев мост. Само от време на време, като за поздрав ще влезе тук познатото бръмчване на фремашините от машинното отделение, или ще се чуе почукването на майсторите от монтажното. Ви помислил човек, че тук властвуват някаква строгост на вътрешни трудови правилници. Не!

Просто такъв е трудът на

тия двайсетина жени. Всяка е достатъчно заета с работата си, че мълчанието е станало втора природа. Но дойде ли време за почивка, или краят на работния ден, те са и весели, и приказливи.

Какво радостно чувство те завладява, когато видиш всяко това! А когато чуеш, че средно по 20 гардероба или 10 спални комплекта излизат готови отук всеки ден, това чувство се прелива в уважението към тия мълчаливи доброволци от голямата ни трудова армия.

— Тук е така да се каже школата на фабрика „Победа“ — говори партийният отговорник на цеха Стефка Проданова.

— Та кой от горния цех не е минал отук — намесва се като да допълни разговора ни Норманка Пирмова — опитна работничка, която почиства табла за спалня.

Тоя цех спечели съвременно-важното по всички показатели за първото и второто тримесечие във фабриката. Не се посрами и през третото, през което полироно бригадата спечели високото звание „Бригада за комунистически труд“. Всичко се оглежда с четири очи.

Шепи хорр. Само две бригади са в цеха. Дали затова аз тия още не е писал вестник и нито ред не е съобщавало радиото?

Погледът обхваща помещението, радва се на сакните с вазони, на белите перденца, махати от прозорците и спира пред всеки чифт ръце на работните маси. Тук тия ръце запълват порите на дървесината, там напластяват с

политурата, а някъде към края на този трудов поток почистват и завършват стъкления вид на мебелите.

Художници, истински художници работят тук. Колко грижливо опипват те всяко късче на дървесните плоскости! И всичко това, за да бъдат по-хубави, по-милки нашите домове.

В момента бригадата полироночници завършва работата си по двойните легла модел 314, а една част работят табла на легла персон и половеина.

Но какво е забелязал бригадирът Норман Стефанов, че тръгва на помещението. Простото — проверка. Някъде той минава само, за да види, дружка — да направи бележка, а трябва ли, ще вземе и ципката да застърже и шкурката да хачисти. Така постъпва и сега при най-младата работничка Гюлзар. Тя, майка и майка, бърже свиня и вече презапълнява трудовите си норми, като овладя първа операция и опитва да напластяват.

Но ето грешка. Не е видяла тя, че на едно горно плоче е имало прешланица ливца, която не е запълнявала, а на друго — тънка черта, без да я оправя. Бригадирът й помага, но... на нея и е светлино. Как да не види?

И издайничката руменина плисна по бузите й. Нищо, за-напред тоя няма да се получи. Та Норманка Владимировна да не се е родила научена? Това умение! Не идва така лесно! А кой ли би могъл да каже, че се е доучил и повече, че не му трябва? Цял живот има какво да научава човек.

Цял живот се учи. Ще порасне умението и на Гюлзар, нали днес тя знае повече от вчера и утре непременно ще знае повече от днес. Непременно! Но дали ще стигне тя Норманка Нешева, Сийка Димовска? Ще стоят ли и те на едно място?

Ех, възмущения! Човешки възмущения! И хубави. Не трепят ли същите те и в гърдите на Славина Нешева, на Евгения Шинкова, на... всякоя от тия жени? Не е ли това първната на всеки успех!

Илия МОНОВ

Преработка на Кубинска захар

В Държавния завод за захар — Г. Орляховица пристига на 1500 тона нерафинирана кубинска захар за преработка.

Това възвущава събитие презвраща последните дни на цехлопреработвателната кампания в необикновени.

Десет дни вече работят съветските мановануифилтри и осигуряват високо качество на сока. Те се обслужват са-

мо от 3 души на смяна, докато на старите бойтефилтри бяха заети 15-17 души.

Цялата работа сега протича под лозунга: заедно с поларботната на цехлото да се повиши и преработката на кубинската захар.

Общо за два дни вече фабриката преработи 314 тона кубинска захар.

Г. Грънчаров

КОГАТО СЕ РАБОТИ С ЖАР

Ако отидете в Окръжното търговско предприятие — Г. Орляховица и попитате за Марин Илиев Маринов, всеки ще ви отговори:

— За бай Марин ли? Той е там... в склада си.

А ако сте случайно в някои от селата на окръга и запитате който и щете срещнат магазинер за Марин Илиев, непременно ще чуете отговора:

— Бай Марин ли? Преди два дни беше тук... Ей сега може би ще довтака.

Странно! Едновременно той е и в склада в Г. Орляховица, и по магазините на селата от окръга.

Намерихме Марин Илиев в просторния и кокетно подреден склад за домашни потреби на Окръжното търговско предприятие — Г. Орляховица. Останахме настрана, за да не попречим на работата му. В момента в специална тетрадка записваше желанието на няколко магазинери от селата за стоките, които те търсят и от които се нуждаят.

Марин е подредил склада си. Работите са добре заредени със стоки, тези от тях, от които има нужда да са опаковани, са добре съхранени. Близо до входната врата, вътре в склада, привлича вниманието ни една новост. По предложение на началник склада е уредена величествена стъклена витрина, в която са изложени всички стоки, които се намират в склада и които бай Марин може да достави на потребителните кооперации.

Твърде трудно е да се разговаря с този човек, както с всеки един, отдаден на работата си. Той не може да се освободи от онова познато стеснение на скромния работник, на всеки комунист. Пък и какво ли има да се говори!

Повече от 10 години той е търговски работник. И като магазинер, счетоводител, и като магазинер, и като закупчик на селскостопански произведения в родното му село Темелуга, и като началник-склад вече от 6 години бай Марин си гледа добросъвестно работата. Досега

обича своята професия и работи с жар. За това най-добре говори отношението му към всички онези полезни почини в търговията, които той осъществява, стремежа му да търси и разкрива нови и нови пътища за увеличаване на стокооборота. Редовно и задълбочено си прави заявления, изущава потребителското търсене. Обещанията, които даде в началото на годината, а по-сетне и допълнителните обещания за икономии на всеки грам, стотинка, сантиметър и минути, той изпълнява с чест.

Тази добра негова организация на работата осигури и систематичното изпълнение на плановите му по месеци и тримесечия. Плана за първото тримесечие на тази година той изпълни — 110,60 на сто, за второто — 115 на сто, за третото — 105,57 на сто.

Кр. Кръстев

КЛЕТВА ПОД СВЯТИ ЗНАМЕНА

Неделният ден на 3 декември курсантите от ВВВУ „В. Левски“ във В. Търново участваха с много трепет и вълнение. Той бе определен за полагање клетва за верност към трудолюбивия български народ, към Народното правителство и към героичната БКП.

Часът е 9.30. Рота след рота, в стройни редици и с твърда стъпка на специалния плац пристигат младите курсанти, подредени по полкове и взводове. Всички търсят с поглед своите син, близък познат преди още да е излязъл пред редците и произнесе изпълнените с много съдържание думи „Заклетва“. На трибуната се издига официалните лица. С мощно „Ура“ курсантите посрещат осемте бойни знамена — скъпи реликви на българския народ и подрастващото поколение. Знамена, под които са се крели и водили жестоки боеве с враговете на българския народ хиляди наши предшественици, замаскирани светини. Прочуто Знамено знае и знамето, то на IV опълченска дружина (Горнооряховската), под които в 1877 година хиляди храбри опълченци в лют бой с турския поробител при Стара Загора и Шипка, на историческото Орлово гняздо увенчаха със слава Родина; Знамето на героите от безсмъртната Априлска епопея в 1876 година напосено с дима на опожарена Тракия, с кръвта на славните априлци, на героите от Батак и Перущица; Знамената на хабарците от четата на Ст. Караджа и от партизанската бригада „Чавдар“, на доброволческата чета „Хр. Ботев“, под което 400 нехотини и 100 кавалеристи в 1885 година полагат клетва на мястото където е сегашния парк „Толбухин“ и заминават на фронта; Знамето на 18 пех. Етърски полк.

Пламенна реч за значението на клетвата произнася началникът на училището генерал-майор Карамфилов, след което настъпва най-тържествен момент, мощно и уверено прозвучават клетвените слова „...заклевам се да защита Родина, да живея честно, умело, с достоинство и чест, без да щадя кръвта си и дори живота си за постигане пълна победа над враговете.“

Колко мило ти става на душата, когато гледаш тези стройни левенти и слушаеш да произнасят твърдо и с много увереност съдържателните слова на клетвата, да гледаш застаналите зад много от тях родител и близки. Ето, зад курсанта Н. Гунчев стои неговата майка Елена, двете му сестрички, неговите баба и леля. Те са дошли чак от Кърджали. И не само те.

След клетвата курсантите бяха поздравени от зам. министъра на Народната отбрана генерал-лейтенант Добри Димитров и от секретаря на Гарадския комитет на БКП Ненчо Нейков. На приветствието отговориха курсант Заков.

На новото — широк път

В четвъртък, в залата на Окръжния народен съвет се състоя съвещание с програмните ръководители на радиотранслационните възли в окръга за отчитане резултатите от първия етап на съвещанието и работата на възлите за популяризиране на новите инициативи в живота на трудовите колективи.

Доклад за работата на радиотранслационните възли в окръга направи Николай Даскалов. Той отбеляза значителното подобрене на предаванията в много села, градове и предприятия, включването на по-актуални въпроси и повече художествени материали в програмите. Особен напредък бележат програмите на радиовъзлите в Горна Оряховица, Павликени и Лисковец. Интересни и действителни форми на работа са намерили програмните комисии и ръководителите в селата Асеново, Каранево, Странджа, Ресен, Драгомирово и др. Там, където програмните ръководители са се включили в съвещанието и резултатите са по-добри. Не може това да се каже за комисии и работата на радиовъзлите в Елена и Свищов.

В доклада особено се наблегна за постоянното подобряване на качеството на материалите, разнообразяване на формите на предавания, включване в програмите все повече и повече материали из живота и работата на бригадите за комунистически труд, за внедряването на новите начини в производството, за популяризиране на нови и полезни инициативи.

В изказванията си представителите на Ресен, Горна Оряховица, Бутovo, Павликени и В. Търново разказаха за трудностите при изготвянето на програмите, за резултатите форми на работа и пр.

Заведващият отдел „Културно-масов“ при Окръжния съвет на Профсъюзите Ил. Манев

подчерта значението от популяризирането опита на бригадите за комунистически труд. Да се предвиждат по-често материали из живота на тези пионери в строителството на социалистическото общество и за тяхната дружба с хората на изкуството.

Секретарят на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Илиев се спира на въпроса за особен характер на работата на програмните комисии и ръководители на радиовъзлите, за голямото разнообразие на тематиката и уменията на ръководителите да изберат най-актуалната, най-важната и значима за деня тема. Той подчерта, че в програмите да намират място онези въпроси, стоящи пред обществените организации, борбата против капиталистическите отживелици в съзнанието и бита на хората, за подготовката на Празника на народното творчество и бит, за задачите по плана за 1962 година и др.

На работилите най-добре през първия етап на съвещанието бяха връчени награди.

Гости на В. Търново

На 30 ноември от Русе във В. Търново пристигна група чуждестранни делегати, участвали в работата на V конгрес на профсъюзите — Сергей Иванович Андреев — председател на Краевия съвет на профсъюзите на Целинния край на СССР и член на резидентната комисия на ВЦСПС.

Културна придобивка

С общите усилия на учителския колектив и доброволния и упорит труд на пионерите и комсомолците при прогимназията в с. Килфарево за училището са закупени преди една седмица 22 инструмента за фанфарна музика. Стойността на инструментите възлиза на

Лекция на съветски академик

Миналия четвъртък пред лекторите от Окръжната болница и Окръжните диспансери във В. Търново бе изнесена лекция от съветския академик проф. Леон Шабад, член кореспондент на Академията на науките в Съветския съюз и заместник директор на Института по експериментална онкология в Москва по въпроса на експериментална основа на профилактиката на раковите заболявания.

Лекцията бе посрещната и изслушана с голям интерес. След това се демонстрираха нагледни материали за развитието на рака.

Персоналът на В. Търновския онкологичен диспансер уреди среща със съветския учен и в дружеска беседа сподели мисли по практическата работа на диспансера. На гост-бяха поднесени цветя.

Тази лекция и срещата със представителите на съветската медицинска наука остави дълбоки следи в душите на В. Търновските здравни служители.

Прина Николаевна — СССР и Ф. Бруно — Италия.

Пред хотел-ресторант „Балкантурист“ скъпите гости бяха посрещнати от профсъюзни дейатели.

Вчера те разгледаха забележителностите на града и заминаха за Габрово.

14 000 лева. Средствата са предимно от труда на учениците в производствените участъци на училището и от работата им в консервната фабрика.

Тия дни започва подготовката на учениците в състава на музиката.

„СВЕТЛИНА В ПРОЗОРЕЦА“

Авторите на филма ни поздравят Андрей като оформен, последователен положителен герой, като представител на това поколение, което успешно гради комунизма в Съветския съюз. Уверен в поддръжката на своите другари, Андрей преминава с бригадата си на един изоставан участък в завода. Малко време му остава да се занимава с Тасия, а освен това той не е и твърде много по външните ефекти в любовта. Андрей обича Тасия, вярва в нейната любов и упорито, увлечено търси разрешение на възникналите трудности. За негово личностно участие е неразривно свързано с творческия и съзидателен труд.

Но неукрепналата като характер Тасия, макар и да обича Андрей, трудно може да разбере това. Още след първите неуспехи тя все повече попада под влиянието на Костя, който, в противовес на Андрей, счита, че материалното благополучие е една полувина, а любовният човек — втората половина на щастие.

Неизживените дребнобуржуазни предрасъдци у Костя не му позволяват да има по-високи идеали. Той даже изоставя бригадата си, понеже не вярва в успеха и на новия участък. По разни начини се стреми да раздели Тасия от Андрей и да спечели любовта ѝ.

Образът на Тасия (арт. В. Пугачова) е даден от авторите в развитие. След редица колебания, при които тя даже започва да вярва, че е възможно да обича един човек, а да има еднакви мисли с друг, най-после Тасия разбира своята грешка и правотата на Андрей.

Макар и да не предава конфликта с много голяма острота и да не изтъква с никакво особено актьорско изпълнение, общо взето филмът „Светлина в прозореца“ звучи правдиво и има на какво да научи зрителите.

Б. Р. Филмът ще се проектира до края на седмицата в кино „9 септември“ — В. Търново.

на високо равнище на западните държави за уединяване на становищата им по германския и берлинския въпрос. Тази серия от разговори, която започна със срещата Кенеди — Аденauer и ще завърши след няколко дни със съвещанието на външните министри на четирите западни държави в Париж, се характеризира с неоправдана сдържаност в освещаване на общественото мнение. Никакво комюнике или съобщение не осветли постигнатите резултати. Може само да се предполага, че те са били много скромни.

Двамата държавници са разисквали също въпроса за влиянието на Англия в Общия пазар. По всичко изглежда, че острите разногласия между партньорите от Общия пазар, особено във връзка с френското желание да се изгради политическа надстройка на тази стопанска организация, не са били премаханати, нито дори смекчени. Това е обяснимо, като се имат предвид противоречивите интереси на държавите — членки на Общия пазар и невъзможността им за взаимни отстъпки поради сериозните вътрешни икономически затруднения и междудържавни конкурентни амбиции.

По главния въпрос на срещата — определяне на обща позиция за разрешаване на берлинския въпрос, според в. „Дейли Хералд“ „е постигнато фактически малко“. Известно е, че от дълго време де Гол се противопоставя „твърдо“ на идеята за преговори между Изтока и Запада. Досега той не е изяснил причините за това свое становище. Фанатичното полетение, че не бива да се преговора, цом като Съветският съюз упражнява „натиск“ за преговори, прилича повече на детско упорство, отколкото на аргумент на зрял държавник. С приближителна точност може да се каже оба-

ФИЗИКУЛТУРА

Нова проява на баскетболистите

В подготовката на мъжкия отбор за участие в турнира за възрастни в „А“ баскетболна група, който ще се състои от 2 до 11 февруари 1962 г. в София, баскетболната секция при „Етър“ В. Търново организира приятелски срещи с женския и мъжкия отбори на „Академик“ — Русе.

Първи в събота играха жените, които не показваха нещо особено. За това говори и резултатът през първото полувреме 9:6 за „Етър“. Най-добра бе Мона Василева от „Академик“, която внесе обкръжаване сред домакините, и увеличи

резултата в полза на своя отбор до 19:13. Едва тогава етърки се мобилизираха и завършиха наравно 22:22.

Двата женски отбора отново се срещнаха в неделя сутринта. Този път още от началото в отбора на гостените влезе добрата М. Василева и те победиха с 25:20.

Оспорвано преминаха и двете срещи между мъжете. Значителна разлика във височината, твърдокомпенсирана с бързина. Както в събботната, така и в неделната среща двата отбора показаха динамичен и красив баскетбол и често

любители на този красив спорт аплодираха хубавите прояви от двете страни.

В първата среща състезателите на „Етър“ победиха с 53:50, но във втората не дадоха това, на което са способни. Умората се почувствува. А на турнира в София напрежението няма да е по-малко. Снажните студенти играха с голяма амбиция и търсеха резултат, затова често водеха в точките. Въпреки това крайният резултат е равен — 39:39 (22:24).

Към организаторите на тези приятелски срещи трябва да отправим сериозна критика. Въпреки, че имаше възможност да се спазва обещаното време, състезанието в неделя започна с половин час закъснение. Това не бива да се повтаря. Публиката трябва да се уважава.

Също в неделя сутринта се състоя и приятелската среща между баскетболните отбори на пионерския дом В. Търново и Горна Оряховица. Тя също завърши наравно 36:36. Пионерите гости бяха по-добри, но пропуснаха доста фалове, а с това и победата.

Ал. Тошев

П. Тарасенко

Етър трябваше да се задоволи с една точка

След кратко затишие, в неделя приятелите на футболната игра във В. Търново отново изпъкнаха трибуните на градския стадион. Местният „Етър“ игра последната си среща на собствен терен от сесията полусезон за първенството на „Б“ РФГ, срещу „Арда“ от Кърджали. Деведесетте минути преминаха без очертано надмощие, без привес на достойните един за друг съперници. Но в равностойната игра домакините имаха повече голява позиция, които проиграха (Гецов, Маринов, Торлозов, Караманов).

Активната игра на полузащитниците Стайчев и Караманов, улесни нападателите на „Етър“, които получиха не една удобна топка. Но и сега Т. Маринов прекарваше с безмислени индивидуални акции, мъчеше се при всяко положение да пробва сам, да преодолее неограничен брой противникови бранители. До напускане на играта поради контузия, в солова игра подчертано се увеличаваше и Пенелов. Влезният на негово място П. Дяков не успя да влезе „в тон“ със съигравите си. И сега тези слабости се оказваха решаващи за намаляване ефикасността на нападението. Не бе много сигурна и защитната линия. Включеният за първи път в основния състав К. Крумов (2) се представи общо взето добре, но на моменти прояви опасно колебание и страх.

Първата половина на състезанието завърши при 1:0 за „Етър“. При една атака Пенелов се опита да стреля, след това топката попадна у К. Кръстев и той със силен удар през ръцете на вратаря разтърси мрежата на арденци.

Осемнадесет минути след подновяването на играта, гостите умело използваха една грешка в отбраната на „Етър“ и възстановиха равенството — 1:1.

Въпреки създадените положения Т. Маринов умучи гредата до края етърци не успяха да отбележат победен гол и трябваше да се задоволят само с една точка.

Съдията Трифонов (Плевен) прояви очудваща търпимост към някои груби прояви на арденци в наказателното поле. Наблюдава почивката за отборите в „Б“ РФГ. Ще има достатъчно време състезатели и треньори да анализират представянето си в първия кръг на първенството.

Ал. Тошев

Липсват реализатори

Близко 8 000 зрители дойдоха в сънчевия десемврийски ден да наблюдават двубоя „Локомотив“ — Г. Оряховица и „Септември“ — София. Гостиите играха организирано, спойно. А когато се отбраниха, това вършеха предпазливо. Нападаха ли, включваха два-матрима нападатели, но го вършеха бързо и целенасочено. Докато първите минути домакините търсеха път към гола и си служеха с усложнени комбинации, гостите спокойно удържаха натиска. При наказателния удар в 12 минута Милев (7—С) би неочаквано получената топка и мигновено я изпрати в мрежата 1:0.

Този гол още повече обхвърка локомотивци. Вместо да започнат да продължаваха да усложняват играта, прекъсваха с индивидуалната си игра Бълсков (8—Лок). А когато в 23 и 30 минута Божинков (7—Лок) съвсем сам пропусна две изгодни положения за гол, стана ясно, че вто-

рото полувреме ще бъде много напрегнато.

Домакините още в началото принудиха гостите да се бранят. Няколко пъти им удариха донесена нищо. И сега погреш на игра, сбиване в центъра, където само Бонев (3—С) играеше безпогрешно. Единственото хубаво у дома, кините бе крайната защита, където Георгиев обезвреди Милев, а Атанасов (4—Лок) бе неуморим и най-добър на терена. А когато Паскалев (5—Лок) с хубави пасове търсеше пролуки, то нападателите не намериха изход. Ето че в 68 мин. Николов (8—С) от контраатака мина и Попов (1—Лок) и покаяни на 2:0. Това реши мача. Много пропуски допусна и съдията Ставрев (Варна). Той оцети домакините в 62 минута от единсетметров наказателен удар, не отсрани Милев за груба игра, а само го предупреждаваше. За груба игра бе отстранен Паскалев (10—С).

Ангел Гецов

Да станат традиция...

За пръв път във В. Търново преди няколко дни се проведе интересно състезание по футбол — блиц турнир, между пионерските отбори от училищата в с. Беляковец, с. Леденик и училище „П. Р. Славеиков“ от В. Търново.

Срещите протекоха при малко време — една среща с две полувреметра от по 15 минути с 5 минути почивка, по системата всеки срещу всеки. Всички срещи преминаха при голям интерес от страна на състезатели и зрители.

Най-добра игра показаха футболните отбори от училище „П. Р. Славеиков“, които отстраниха отбора на пионерите от с. Леденик с 2:1 и единнадесеторката на пионерите от Беляковец с 1:0. С 4 точки те застават на първо място, а пионерският отбор от село Беляковец след като победи малките футболсти от с. Леденик с 2:0 за второ място с две точки. На трето място е пионерският отбор от с. Леденик.

П. Шагров

ТАБЛИЦА

за класиране на футболните отбори в „Б“ РФГ към след 14 кръг

Отбори	мачове	голове	точки
1. „Спартак“	14	37:10	22
2. „Добруджа“	14	20:11	20
3. „Ботев“ (Вр)	14	28:12	18
4. „Академик“	14	28:22	17
5. „Раковски“	14	22:19	17
6. „Септември“	14	14:11	17
7. „Локомотив“	14	19:15	13
8. „Етър“	14	23:20	13
9. „Арда“	14	17:23	13
10. „Беласица“	14	14:20	13
11. „Левски“	14	20:26	12
12. „Беловски“	14	14:20	12
13. „Балкан“	14	10:17	11
14. „Ватер“	14	14:23	11
15. „Ботев“ (Бс)	14	11:28	9
16. „Миньор“	14	14:28	6

РЕЗУЛТАТИ

от 3 декември:

„Беласица“, Петрич — „Левски“, Кюстендил 1:0; „Ботев“, Враца — „Миньор“, Димитровград 2:0; „Балкан“, Габрово — „Добруджа“, Толбухин 1:3; „Раковски“, Димитровград — „Беловски“, Видин 3:2; „Спартак“, София — „Ватер“, Белослав 3:0; „Ботев“, Бургас — „Академик“, София 1:1.

ДМЗ „ЧЕРВЕНА ЗВЕЗДА“ — гара ДЕБЕЛЕЦ.

В. Търново

ТЪРСИ

работници — шлосери електроженисти

Заплащане по тарифната мрежа на „Машиностроене“
Постъпване веднага.

Справка: Личен състав при завода,
тел. 33-91, вътрешен 27

1-1

НАРОДНО ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ „ХР. БОТЕВ“ — РЕСЕН

СЪОБЩАВА,

че от 27 ноември 1961 г. е освободено учителско място за 4 месеца по български език и география. Учители, желаещи да постъпят, да подадат заявления до директора на училището.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: вестник „Зорба“ — В. Търново ул. „Васил Левски“ № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58; зам. гл. редактор — 25-20, отел „Културен живот и пропаганда“ — 24-54, 24-55, 24-56, 24-57, 24-58, 24-59, 24-60, 24-61, 24-62, 24-63, 24-64, 24-65, 24-66, 24-67, 24-68, 24-69, 24-70, 24-71, 24-72, 24-73, 24-74, 24-75, 24-76, 24-77, 24-78, 24-79, 24-80, 24-81, 24-82, 24-83, 24-84, 24-85, 24-86, 24-87, 24-88, 24-89, 24-90, 24-91, 24-92, 24-93, 24-94, 24-95, 24-96, 24-97, 24-98, 24-99, 24-100